

коефіцієнтів на загальну суму одержання продукції або витрат виробництва. Така методика не враховує ряд факторів, які впливають на потребу у власних оборотних засобах. Зокрема, відомо, що сукупний обсяг валової продукції не завжди охоплює динаміку якісних і кількісних змін, пов'язаних із поглибленням спеціалізації виробництва, характером поставки і збуту продукції.

Список використаних джерел:

1. Демчук Л. А. Нормування оборотних засобів сільськогосподарських підприємств / Л. А. Демчук // Економіка АПК. – 2004. – №2. – С. 56–61.
2. Стефанів І. Ф. Підвищення ефективності формування та використання оборотних коштів (на прикладі сільськогосподарських підприємств Хмельницької області) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук / І. Ф. Стефанів. – Тернопіль, 2002. – 18 с.

Рябик Г. Є.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ВИБІР КОНКУРЕНТНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА З ПОЗИЦІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЙОГО ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Сучасні умови господарювання обумовлюють необхідність зміни стратегії розвитку бізнесу, в зв'язку з чим першочерговим завданням є формування відповідного інструментарію забезпечення економічної безпеки підприємства.

В умовах української дійсності будь-яке підприємство має потребу в такій трансформації системи управління, яка дозволила б реалізувати програму економічного зростання, підвищити економічну безпеку за рахунок створення гнучкої системи реагування на зовнішні і внутрішні загрози розвитку бізнесу.

Використовуючи стратегічне управління, можна керувати економічною безпекою, впливаючи на її індикатори. Це дозволяє підприємствам вносити корективи в стратегію свого розвитку.

Для створення умов формування успішної стратегії підприємства важливим процесом є управління змінами. Оскільки зміни є формою розвитку, а їх

накопичення забезпечує розвиток підприємства, то стратегія змін – це стратегія розвитку підприємства.

Під стратегією розвитку розуміється не окремий різновид стратегії, а їх сукупність з набору, яка [1]:

- не завжди та не в будь-яких умовах може бути реалізована;
- орієнтується на досягнення цілей для розвитку підприємства;
- вимагає наявності ресурсного потенціалу у підприємства.

Тому всі стратегії підприємства можна поділити на ті, що мають ознаки розвитку і ті, що не мають ознак розвитку та орієнтуються лише на виживання підприємства (рис. 1) [2; 3].

Механізм формування стратегії розвитку підприємства на основі управління економічною безпекою в частині усунення виявлених загроз представлена конкурентними стратегіями [5].

Далі вибір найкращого сценарію стратегії розвитку визначаємо за двома критеріями: рентабельність сукупного капіталу як критерію розвитку і можливий рівень економічної безпеки як показник, що відображає ефективність управління економічною безпекою.

Керуючи економічною безпекою, впливаючи на її індикатори, підприємство вносить корективи в стратегію свого розвитку. Механізм формування конкурентної стратегії підприємства на основі управління економічною безпекою в частині усунення виявлених загроз можна уявити послідовністю наступних етапів [4]:

- виявлення чинників економічної безпеки на основі моніторингу;
- оцінка економічної безпеки підприємства на основі сукупності індикаторів, їх порогових значень, що визначаються методом кластерного аналізу, що відбиває вплив кожного фактора;
- ідентифікація «слабких місць», трактування загроз;
- формування сценаріїв стратегії розвитку підприємства на основі управління економічною безпекою за виявленими загрозливим процесам;
- вибір найкращої конкурентної стратегії на основі критеріїв рентабельності сукупного капіталу і ймовірного рівня економічної безпеки.

Рис. 1. Класифікація стратегій відповідно до ознак розвитку

Джерело: власна розробка

Використовуючи склад продукту стратегічного управління, можна планувати конкретні зміни ресурсів функціональних зон, продукції і внутрішньої структури підприємства та організаційні зміни і наповнювати конкретним змістом обрану поточну стратегію переходу підприємства на вищий щабель ієрархії станів.

Список використаних джерел:

1. Кіндрацька Г. І. Стратегічний менеджмент : навч. посіб. / Г. І. Кіндрацька. – К. : Знання, 2010. – 406 с.

2. Липич Л. Г. Підходи до визначення поняття стратегія / Л. Г. Липич, Н. О. Грицюк // Інвестиції: практика та досвід. – 2013. – № 8. – С. 131–134.
3. Методичні підходи до формування стратегії ефективного розвитку підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.managerhelp.org/hoks-288-4.html>
4. Сімонова В.С. Підходи до визначення поняття «конкурентний потенціал» та його роль у формуванні конкурентоспроможності підприємства / В. С. Сімонова // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. – № 6. – С. 194–197.
5. Юданов А. Типы конкурентной стратегии: «биологический» подход к классификации компаний / А. Юданов // Мировая экономика и международные отношения. – 1996. – № 10. – С. 51–65.

К. е. н. Сербіненко Т. І.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

УПРАВЛІННЯ ЛІКВІДНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

На сьогоднішній день ефективність діяльності вітчизняних підприємств визначається їхньою здатністю швидко, своєчасно та в повному обсязі відповідати за власними короткостроковими зобов'язаннями перед контрагентами, що в свою чергу залежить від ефективності управління ліквідністю підприємства.

Проблемам управління ліквідністю підприємства присвятили свої наукові роботи Мамонтова Н. А., Іщук О. С., Парасій-Вергуненко І. М., Соколова Е., Чернявська Г., Фещенко О. П. та інші.

Метою роботи є дослідження шляхів удосконалення управління ліквідністю підприємства.

Ліквідність – це здатність підприємства швидко перетворювати свої активи на грошові кошти без втрати (або з мінімальною втратою) їхньої ринкової вартості з метою своєчасного виконання своїх зобов'язань [4]. У табл. 1 наведено фактори впливу на ліквідність підприємства.

Оцінити ліквідність підприємства у процесі фінансового аналізу дають змогу коефіцієнти ліквідності, до яких належать [2]:

- коефіцієнт абсолютної ліквідності;
- коефіцієнт швидкої ліквідності;
- коефіцієнт загальної ліквідності.